

[Krag.]

og godkendt fra Nationalbankens Valutakontor, med Hensyn til Kulimporten her i Landet. (*Hans Nielsen*: Ikke Spor!). Ja, det er det faktiske, og udenom dette kommer den højtærede Minister ikke.

Den højtærede Statsminister stod her i Tinget for godt et Aar siden og forsikrede os om, at Staten var uden Interesse i denne Sildetransaktion. Nu har den højtærede Minister erklæret, at der var en moralsk Interesse, der var en moralsk Forpligtelse, og jeg mener, at en saadan vejer til, lige saa stærkt som en juridisk præget Forpligtelse. Det burde den højtærede Statsminister have gjort opmærksom paa i Fjor, men det for-tav han af ganske naturlige Grunde. Det, som her er sket, er jo, at Staten har opnaaet en Besparelse paa ca. 100 000 Kr., hvad jeg naturligvis kun kan udtale min Tilfredshed med og ogsaa udtalte min Tilfredshed med i Aftes, men paa Vilkaar af Brud paa den Overenskomst, som var sluttet indenfor Valutaudvalget med Hensyn til Kulimporten, og paa Betingelse af, at der levnedes Kulimporten her i Landet en Adgang til en Ekstragevinst ved Indkøb af Kul paa det polske Marked paa henimod $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og jeg vil hævde, at der vedvarende om denne Sag er den Mystik, at den er gaaet udenom Valutaudvalget, hvad jeg vil hævde i denne Forbindelse ikke var tilbørligt.

I Fjor under Forhandlingerne om denne Sag stillede man i Udsigt, at det foretagne danske Forsøg paa „at malke den blaa Ko“, som man kaldte det, skulde gentages, skulde være permanent. Jeg har dog ikke Indtrykket af, at det har givet Resultater, som frister i saa Henseende, men at det tværtimod har vist, at i hvert Tilfælde paa dette Omraade har Planøkonomiens Talsmænd her i Landet ikke været i Stand til at løse Opgaven.

Den højtærede Statsminister har, saa vidt mig bekendt, ikke i Dag besvaret det Spørgsmaal, som jeg rettede til ham om, hvorledes han tænkte sig at kunne undgaa en Rentestigning, saafremt han bliver nødt til at optræde paa det indenlandske Laanemarked med saa store Laanekrav, som Gennemførelsen af hans Plan om Igangsættelse af offentlige Arbejder maa foranledige, hvis disse Arbejder i det hele taget skal faa Dimensioner, som har den

fjerneste Betydning til Aflastning af Arbejdsløsheden. Jeg ser netop — foruden naturligvis i den Byrde i Almindelighed, som saa store Laanetransaktioner yderligere vil lægge paa Landets Skatteydere — det overordentlig betænkelige ved den af Statsministeren antydede Løsning af Tilvejebringelsen af de fornødne Midler i den Virkning paa Renteniveauet, som dette vil faa.

Naa, Forholdet er vel ogsaa dette, som jeg har tilladt mig at fremføre i Aftes, at det fortøner sig ud i en fjern Fremtid, naar den højtærede Statsminister finder Anledning til at gøre denne Laaneindsats. Thi belært af rige Erfaringer, som jeg er, ved jeg, at der vil løbe overordentlig meget Vand i Stranden, inden det nedsatte 7 Mands Udvalg faar løst sin Opgave, og jeg tror vedvarende, at det havde været naturligere at henlægge denne Opgave til et Underudvalg indenfor Socialministeriets Arbejdsudvalg, som i Forvejen indgaaende har beskæftiget sig med tilsvarende Problemer, i hvert Fald hvad kommunal Igangsættelse af Arbejder til Afhjælpning af Arbejdsløsheden angaar, hvilket jo ogsaa har givet det socialministerielle Udvalg en værdifuld og betydningsfuld Arbejds-mark, om end jeg erkender, at jeg til min Beklagelse, da jeg havde Ordet her første Gang, ikke erindrede, at dette Arbejdsomraade var blevet udvidet ved en Ændring i Arbejds-løshedslovens § 17, saaledes som denne Lovgivning revideredes i Forsommeren. Jeg beklager, at denne Forglemmelse har foranlediget, at jeg har bebrejdet den højtærede Socialminister, at han har forelagt Spørgsmaalet om Udsendelse af et Cirkulære angaaende Adgang til Understøttelse under Strejke og Lockout for Socialministeriets Arbejdsudvalg. I Henhold til den nye Lov, hvis Enkelthed paa dette Punkt jeg altsaa ikke erindrede, har den højtærede Socialminister nu Pligt dertil, men efter min Mening havde han samtidig Pligt til at forelægge Udvalget et Cirkulærekast under en saadan Form, at det var i Overensstemmelse med den gældende Lovgivning, og det mener jeg ikke har været Tilfældet, idet man i Loven ikke skelner mellem Fremgangsmaaden, efter som Konflikten omfatter et større eller mindre Antal Arbejdspladser, hvad der jo finder